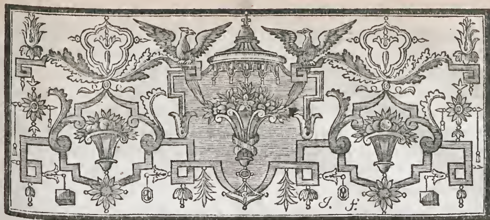
Posterior Decanatus.

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis decima tertiâ Novembris M. DCC. XXXII.

M. MICHAELE P. COUTO,
Doctore Medico, Præside. Autore

An Sanguinis partes tenuiores in venis quam in arteriis.

I.

TEMPORIBUS nostris duo viguêre systemata; fluidorum unum, solidorum alterum. Utrique favêre Doctissimi viri; alii solidis solis, alii solis fluidis, summam potestatem detulêre. Forsitan utrinque abfuit modus. *Ne quid nimis*, medium teneas, sæpè sæpius *in medio stat virtus*. Divisum imperium cum flui-

dis ſolida habeant, abſitque inter illa futile de gradu certamen; mittas quærere, utrum fluida, utrum ſolida, regnare incœperint. Alternis ambo dominantur. Hoc ſuadet ſimplex machinæ humanæ intuitio. In illâ nil, præter liquores & canales, videre eſt. Continuo & alterno motu cientur; liquorum adventu dilatantur vaſa, vaſorum contractione fluunt liquores: viciſſim agunt & patiuntur; cedunt & impellunt; movent & moventur.

I I.

INTER fluida corpus noſtrum irrorantia, principatum obtinet purpureus latex; in eo cœtera continentur, ipſum concomitantur, inter eundum explicantur; ab ipſo tempore & loco, per propria vaſa ſeparantur. Indeſinenter it, reditque, irrequietus Sanguis. Vita in circulatione poſita eſt. Circulationis cauſam, ab æquali ſolidorum & fluidorum vi, mutuo motu repetendam cenſemus. Oculis patet cordis & arteriarum, ſiſtole & diaſtole. Nonnullis inteſtinus ſanguinis motus paradoxum videtur, quem ſi negaveris difficilè circularem curſum concipies. Cor muſculus eſt, elaſticis ſicut & arteriæ conſtat fibris; ſanguinem partibus omnibus ſuppeditat; ſed prius acceperit neceſſum eſt. Reſeranda vaſa prius quam obſeranda; dilatationem præſupponit contractio, contractionem præcedere debet dilatatio; illius hæc menſura eſt; qualis hæc, talis illa. Subſultim pulſat cor, pro diverſâ fluidi copiâ, pro diverſâ craſi variat *ſyſtole*; inteſtino itaque ſanguinis motui, aut, *quod nefas*, virtutibus occultis tribuenda *diaſtole*. Si hujuſce motûs principium quæſieris ſcire, ad aëris in ſanguine contenti elaterem recurras & memento aërem compreſſum aëre dilatato fortiorem, quibus poſitis, explicatû facilis erit microcoſmi Mechaniſmus.

I I I.

SANGUINIS motum internum, *expanſivum* appellamus, illum *fermentationem* vocent alii, ludus in verbis. Fibrarum contractionem *triturationis* vocabulo nominare liceat. Hiſce titulis *fermentat*, & *trituratur* ſanguis in arteriis. Ex arteriis ad venas

provehitur. An eadem ipsi perstet indoles, an aliter sit quàm fuerit in corde? quæstio agitur. Quantum mutatus ab illo. Veteres tanta non fûgit dissimilitudo, illam, quamvis circulationis, ut veri simile est, rudes & ignari, observarunt; ideòque sanguinem in venis, Spiritum in arteriis collocarunt: verum sensibus delusi, rem in lævam partem detorsêre, venarum liquoris partes crassiores credidere. Quin imò nimium ne crede colori. Ingenio utere; rerum extispicia consulito, medicum ratiocinari decet. Ratiocinii fundamentum sint partium structura, & communicationum motûs leges; analysi duce ad veritatem pervenies.

I V.

PARTIUM tenuitas à divisione, divisio triturationis & fermentationis opus; cordis & arteriarum fibras totidem molas concipe, hæ sanguinem undequaque premunt, hâc pressione solvuntur vincula quibus simul alligabantur moleculæ, a se invicem disjunguntur, dividuntur. Non mitius agit fermentatio. Si Chimicorum ideis & imaginibus adhibenda sit fides, quam præceps fit mixtorum eversio. Ab iis sic depingitur fermentationis excandescentia. Quiescere nescius aër se, intra mixti parietes inclusum ægre patitur. Carcer quantumvis amœnus, carcer est, ingratus & odiosus locus. Quibus constringitur catenas perpetuo nisu diffringere nititur. Quid non valet libertatis amor, impetum facit; quo major resistentia eo major impetus: furit; vires adauget furor, tandem omnia ad exitum sibi liberum comparandum prosternit, & funditus evertit. Non tantos tumultus excitat *expansivus* motus. Leviter, blandè, sensim sine sensu amovet & solvit sanguinis partes & juvante tritû, tenuiores reddit. Huic opinioni favet Anatomes, arteriæ in arteriolas intactiles desinunt. Canales liquoribus, liquores canalibus accommodantur.

V.

UNICO solvatur argumento quæstionis nodus. Alternis vicibus premunt & premuntur, tum solida, tum fluida, utrorumque impetûs victima sanguis, ipsi nulla datur requies; suo ipso-

met interno motu agitatur, divellitur, fibrarum Compreſſione, repetitis ictibus, abſque ullo intermiſſu, in continuo arteriarum tractu teritur. Hinc quid inferre juvat? Quonam pacto adverſus tot molimina ſtare queat ſanguis? num partes integras permanere autumas? eas potiori jure in tenuiſſimum pulverem brevi redigendas cenſeres. Heu, inquis, proxima imminet diſſolutio. Ne formides: pulmones attingit, ibi refrigeratur defeſſus viator. Ipſi ſicut *Antheo* novæ ſuppeditantur vires, quibus novos valeat ſuſtinere labores.

Ergò Sanguinis partes tenuiores in venis quam in arteriis.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Achilles - Franciſcus Fontaine.

M. Joannes-Baptiſta-Ludovicus Chomel.

M. Hyacinthus-Theodorus Baron.

M. Ludovicus - Maria Pouſſe.

M. Antonius Caſamajor.

M. Raymundus de la Riviere.

M. Philippus Caron, antiquus Facultatis Decanus.

M. Alexander - Petrus Mattot.

M. Petrus - Joannes Burette, Profeſſor Regius, & è Regiâ Numiſmatum Academiâ.

Proponebat Pariſiis, RENATUS BEGUYER, Andegavus, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1732. à ſextâ ad meridem.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Medicinæ Typographi, 1732.